

Zonder liefde (38)

Onlangs verscheen het boek [Homo in de biblebelt](#). Het is een inkijkje in het leven van 13 mensen die homoseksueel zijn en daar dus een boekje over opendoen. Ik keek naar de digitale boekpresentatie. Toen ik klaar was met kijken, dacht ik dat de ondertitel net zo goed had kunnen zijn: Een leven zonder liefde.

Waarom ik keek? Omdat ik altijd hoop dat er een loophole is. Dat er een visie is die beide kanten belicht en waar het beide mogelijk is: wel of geen relatie. Vooral in christelijke Nederland zou ik daar blij mee zijn. De boekpresentatie was in de Driestar. Dan weet je al een beetje welke kant het opgaat. De kant van: homo mag je zijn, maar niet doen.

Spoilertalert: dat was ook zo. Alle 13 personen in het boek zijn homo, maar gaan het niet praktiseren. Hun grote voorbeeld Herman van Wijngaarden mocht die middag ook een duit in het zakje doen. Wat kun je daar verdrietig van worden

Mijn moederhart huilde. Omdat ik hen (die 13 uit het boek) zoveel meer gun dan mogen toekijken hoe je vrienden en vriendinnen wel trouwen, een gezin stichten, kinderen krijgen. Gewoon al een partner voor het leven is te hoog gegrepen. Jij moet het doen met een knuffel en een arm om je heen, want meer intimiteit is verboden.

Ik probeer me altijd te verplaatsen in hun situatie. Je dromen van de prins op het witte paard of je droomprinses inclusief baljurk, moeten voor altijd de kast in. Terwijl jij net uit de kast was. Als jij liefde praktiseert, is dat voor God een gruwel. Dat dus.

Terwijl ik deze zin schrijf, grijpt me dat naar de keel. Kan er een wederzijdse, gelijkwaardige liefdesrelatie zijn waar God van walgt? En wat doet dat met je als je nu eenmaal aangetrokken voelt tot hetzelfde geslacht? Walg je dan van jezelf en je verlangen naar liefde?

Is dat menselijk om van hen te vragen altijd nee te zeggen tegen de liefde. Als je verliefd op iemand wordt en een knuffel is oké, maar de rest moet je ver weg stoppen. Wat een eenzaamheid! Dat is bij me blijven hangen: hoe eenzaam dat moet voelen. Ik, als keurig getrouwde moeder, kan daar alleen maar naar raden. Toch doet het me pijn.

Ook dit keer geen loophole. Geen ruimte om je liefde in praktijk te brengen. Dan vind ik een knuffel toch wel heel karig, hoewel dat op zijn tijd best fijn is. Toch kan dit nooit de echte liefdesrelatie tussen een stel vervangen. Het blijft een gat. Nu is er het begrip, de schouderklopjes, de solidariteit.

Maar stel eens dat zo iemand toch zegt: ik ga een relatie aan. Ik hou deze manier van leven niet vol? Wordt hij/zij dan uitgestoten of heeft hij/zij

dan nog steeds recht op die knuffel? Staan de kerkdeuren dan nog steeds open? Of word je dan op het matje geroepen omdat je in zonde leeft? Ik hoop zo met heel mijn hart dat de kerkdeuren en de deuren van je naasten openstaan.

Ook hoop ik dat er op een dag een boek verschijnt waarin staat dat er een loophole/een escape is. Dat je mét relatie welkom bent, zelfs in een kerk die vindt dat je alleen moet blijven als je homoseksuele gevoelens hebt. Waar je no matter what veilig en welkom bent. Waar een leven zonder liefde geen optie is.

Gelukkig is er een God bij wie je altijd welkom bent, die geen voorwaarden stelt. Oh ja, eentje: dat je gelooft in Jezus Christus, Zijn Zoon die stierf voor jou! Dan wordt alles nieuw. Het boek ga ik wel kopen, gewoon uit nieuwsgierigheid. Omdat ik vind dat je geen mening kunt geven, als je iets niet zelf hebt gelezen. Maar de zalverigheid waarmee er over dit onderwerp wordt gesproken, schuw ik.

Inmiddels heb ik het boek en worstel ik me door de kwetsbare (dat echt wel) verhalen van de homoseksuelen. Hoe ze uit de kast kwamen, hoe hun omgeving reageerde en wat ze ermee hebben gedaan. Maar ik voel toch kippenvet als het gaat over het opnemen van je kruis en geen relatie aan te gaan. Ik denk niet dat ik het zou kunnen: een leven zonder liefde.

Bovendien staat men ook echt niet open voor het alternatief. En als er al iemand een relatie heeft gehad, wordt dit nu afgedaan als zondig. Jammer! Waarom zou je uit de kast komen als een leven zonder liefde het resultaat is?

Annet van Ballegooijen